

מכתב חיזוק לכתובת הידו"ת מהגאון רבי יחיאל צבי שפירא זללה"ה

כתיבת הערות יסוד מוסד לחיזוק, ומקור מים חיים לתקוה. בפרט לבעלי זכרון חלש, הוא אמצעי אדיר לרענון הלימודים, כי עיון רופף של האדם בכתיבת ידו, מזכירה גם את כל הנושא מסביב לדברים הכתובים. והם נעימים לאדם למקרא יותר מדברים הנכתבים והנדפסים ע"י אנשים אחרים.

ומכאן היצר הגדול למנוע הכתיבה, כי כשם שהגדול מחברו יצרו גדול הימנו, כך חיזוק יותר גדול, יצרו יותר גדול.

הרפיה מכתובה היא בבחינת פשע, וכאבוד בדעת את כל הנלמד, הנאמר, והנידון בתוך הלימוד, ויש ללחום נגד זה בתוקף עוז.

- (א) יש לקבוע עתים לכתובה מסודרת, כחק ולא יעבור!
- (ב) אין להאריך בתכנון והקדמות, יש לקחת דף ולכתוב בכתיבה ברורה, ולהוסיף לתיק, ובעת הכושר להעתיק.
- (ג) מפרק לפרק יש להכליל פרק נוסף בספר מכורך כחיזוק נוסף לכתובה.
- (ד) יש לקבוע לפחות שעה בשבוע, לסידור הכתבים הישנים.
- (ה) כל הערה, כל שאלה, כל ספק, כל חידוש באגדה, וכל רעיון מוסרי, צריך להכתב לאלתר, ולהכלל במקומו דבר דבר על אופנו.

חבל על כל מילה, סופה להשכח ולהאבד ח"ו

לע"נ הגאון רבי יחיאל צבי בן הגאון רבי יהודה שפירא זללה"ה

שנלב"ע בי"ז ניסן תשע"ב